

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı 1119
Tarih 19.02.2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kendi anadilleri ile eğitim öğretim hizmetini alamayan çocukların yaşadığı, öğrenme zorlukları ile ortaya çıkan pedagojik ve psikolojik sorunların tespit edilmesi ve bu sorunların giderilmesi için alınacak tedbirlerin neler olduğunun belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98. ve TBMM içtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz .

Lezgin BOTAN

HDP Van Milletvekili

GEREKÇE

Anaokulu veya okul çağına kadar edinilen dil insanın anadilidir, kimliğidir. Ondan sonra edinilecek dillerin sayısı ne olursa olsun bunlar ikinci dildir. Eğitim bilimcilerin '**ilk öğrenilenler en son unutulur**' demeleri ilk olanın temel nitelikte olduğunu vurgulamaktadır.

Dil çocuğun kendisini anlatabilmesini sağlar ve ona birey olma yolundaki ilk adımını attırır. Dünyaya geldiğinde hiçbir şey bilmeyen çocuk anadiliyle kimlik kazanır. Kültür edinir, Toplumsallaşır. Çocuk, anadili aracılığıyla ilk toplumsal kuralları kavrar. Çevresi ile ilişki kurar. Çocuğun tüm gelişimi dil gelişimiyle doğrudan bağlantılıdır.

Çocuğun kişiliğinin gelişiminde anadilin önemi üzerinde eğitim bilimciler hem fikirdirler. Bu bilimsel tespite istinaden çocuğun parçası olduğu ülke ve toplum o çocuğun kendi anadilinde eğitim alabilmesinin koşullarını oluşturmak zorundadır. Aksi halde verilen eğitimden verim alınamaz. Bu bilimsel gerçek BM-(Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü

UNESCO tarafından da kabul edilmiş ve 21 Şubat 1999 yılından bu yana "21 Şubat Uluslararası Anadil Günü" kararıyla anadil ile alınacak eğitimin önemine dikkat çekmektedir.

Öte yandan psikologlar da çocukların öğrendikleri dilin dışında bir dil ile eğitime zorlanmalarının; çocuklar da özgüven kaybına yol açtığı, kendilerini başarısız görmelerine sebep olduğu ve öğretilen dile karşı tepki duygularının geliştiği yönünde bulgulara rastlandığını belirtmektedirler. Ayrıca çocukların olguları, nesnelere kendi anadilleri ile tanıdıkları, bilmedikleri bir dille nesnelere öğrenme ve tanıma konusunda çok zorlandıkları ifade edilmektedir. Anadilin yanında başka bir dil öğretilmesi bireylerde başarı ve özgüven geliştirirken; anadili yok sayarak başka bir dilde eğitim vermeye zorlamak bireylerin benliklerini parçalamaktadır.

Dünya genelinde 200 ulus devlet olmasına karşın yaklaşık 6700 tane anadil konuşulmaktadır. Birleşmiş Milletlere üye 194 ülkenin 113'ünde birden çok dil resmi eğitim dili olarak kullanılmaktadır. Bolivya'da 37 dil, Güney Afrika'da 11 dilde resmi eğitim verilmektedir. BM Çocuk Fonu UNICEF' in 2009 yılında yaptığı bir araştırmaya göre; dünya genelinde okula gidemeyen 100 milyon çocuğun %70 i yaşadıkları ülkelerin resmi dilinin dışında bir dili konuşmaktalar.

İki önemli uluslararası anlaşma; BM Yerel Halkların Hakları Sözleşmesi ve Avrupa Konseyi Yerel ve Azınlık Dilleri Sözleşmesi taraf devletlere yurttaşlarına kendi dillerinde eğitim imkânı sağlamalarını telkin ediyor. Çocuk hakları sözleşmesi ve evrensel insan hakları sözleşmelerinde de çocuğun üyesi olduğu topluluğun dil ve kültürü ile eğitim ve öğretim almasının önemi vurgulanmaktadır.

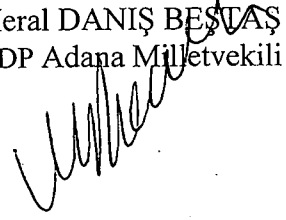
Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 3. ve 42. Maddeleri, Milli Eğitim Temel Kanunu ve pek çok yasa ve yönetmelik gereği Türkçe dışındaki anadillerde eğitim, öğretim ve başka faaliyetler yürütmek mümkün değildir.

2012 yılında ortaöğretim kurumları seçmeli ders yönetmeliğinde yapılan değişiklikle 'Yaşayan Diller ve Lehçeler' dersi kapsamında Kürtçe, (Kurmanci, Zazaca,) Lazca, Adıgece ve Abazaca ile Gürcüce dillerinde seçmeli dersler vermeye başlanmıştır. Anadilleri farklı olan milyonlarca çocuğun yaşadığı Türkiye'de seçmeli derslerle anadilde eğitim talebinin karşılanması mümkün görünmemektedir.

Mevcut haliyle seçmeli ders uygulaması bile ciddi zorluklar nedeniyle kullanılabilir değildir. Dersler çocuğun okula başladığı anaokulundan itibaren başlaması gerekirken 5.sınıftan itibaren seçilebilmektedir. Derslerin seçim süreçleri velilere duyurulmamakta, seçilen dersten eğitim alabilmek için en az 10 öğrencinin o dersi seçmesi gerekmektedir. Ayrıca bu şartlar sağlansa bile ders materyallerinin hazırlanması ile dersleri verecek eğitimcilerin yetiştirilmesi ve atanmalarıyla ilgili ciddi sorunlar devam etmektedir.

Belirtilen gerekçelerle, Türkiye'de kendi anadillerinde eğitim alamayan çocukların yaşadığı öğrenme zorlukları ile ortaya çıkan pedagojik ve psikolojik sorunların tespit edilmesi ve gerekli tedbirlerin neler olduğunun belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılmasını talep etmekteyiz.

2.Meral DANIŞ BEŞTAŞ
HDP Adana Milletvekili

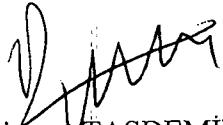
3. Behçet YILDIRIM
HDP Adıyaman Milletvekili

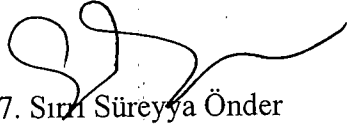
4.Berdan ÖZTÜRK
HDP Ağrı Milletvekili

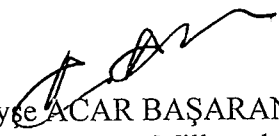
5. Dirayet TAŞDEMİR
HDP Ağrı Milletvekili

7. Sırrı Süreyya Önder
HDP Ankara Milletvekili

8.Ayşe ACAR BAŞARAN
HDP Batman Milletvekili

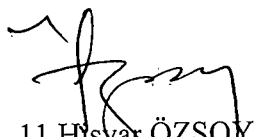
9.Mehmet Ali ASLAN
HDP Batman Milletvekili

10.Saadet BECEREKLİ
HDP Batman Milletvekili

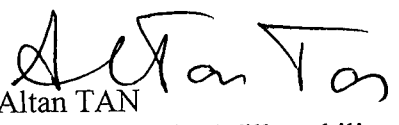
11.Hişyas ÖZSOY
HDP Bingöl Milletvekili

13.Mizgin İRGAT
HDP Bitlis Milletvekili

14.Altan TAN
HDP Diyarbakır Milletvekili

15.Çağlar DEMİREL
HDP Diyarbakır Milletvekili

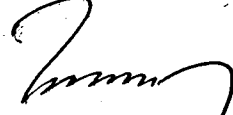

16.Feleknaş UCA
HDP Diyarbakır Milletvekili

17.İmam TAŞÇIER
HDP Diyarbakır Milletvekili

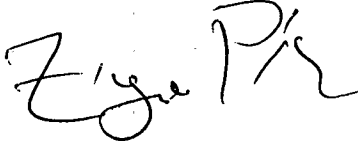
18.Nimetullah ERDOĞMUŞ
HDP Diyarbakır Milletvekili

19.Nursel AYDOĞAN
HDP Diyarbakır Milletvekili

20.Sibel YİĞİTALP
HDP Diyarbakır Milletvekili

21.Ziya PİR
HDP Diyarbakır Milletvekili

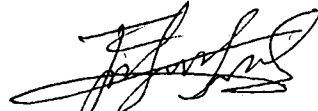
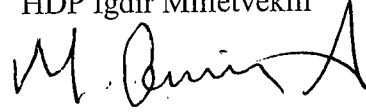

22.Mahmut TOĞRUL
HDP Gaziantep Milletvekili

23.Abdullah ZEYDAN
HDP Hakkâri Milletvekili

26.Mehmet Emin ADIYAMAN
HDP Iğdır Milletvekili

28.Erdal ATAŞ
HDP İstanbul Milletvekili